

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
Pe un sfert . . . . . 40 Lei
În străinătate . . . . . 400 Lei

Inscris în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică nr. 9-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR   Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

22 ani de la unirea Ardealului

Suntem cei dintâi așezați aici și vom
pleca cei din urmă

— Ziua unirii Ardealului, a împlinirii tu-
turor nădejdilor de veacuri a poporului român,
a venit să fie prăznuită în durere și lacrimi.
N-au trecut decât 22 de ani, de când neamul
românesc și-a văzut visul împlinit, a văzut o
România mare și unită, care să cuprindă pe
toți Români — și țara a fost sfâșiată din nou.
Hotarele țării au fost strâmtate, o parte din
fronți noștri au fost roșiți, alungați de lângă
căminurile pustiite, batuși și batjocoriți. Tot
ce a fost zidit cu atâta trudă de înaintașii
noștri, de sutele de mii de morți și martiri din
razbolul trecut s'a prăbușit tarâș, în câteva
luni.

Ziua de 1 Decembrie a rămas totuși o
sărbătoare a neamului, o sărbătoare a impu-
nirii nădejdilor lui și o sărbătoare a durerilor
și încercărilor sale.

Stăpânirea de acum a hotărât ca să cins-
tească, în chip deosebit, această zi mare din
istoria neamului, printr'o mareșă adunare la
Alba-Iulia. Serbarea s'a desfășurat într'o mare
însuflețire românească.

Mii de Români din toate părțile Ardealu-
lui au luat parte la această serbare a unirii,
au venit cu toți să-și arete încrederea și nă-
dejdea lor într'o România mare și întregită.

Gândul zilei, însuflețirea de care a fost
cuprinsă lumea adunată acolo, nădejdile ce le
urzește pentru viitor au fost arătate de condu-
cătorii adunării, în cuvântări frumoase și pline
de înțelepciune.

Au vorbit dâni general Vlad comandantul
Gărzilor Naționale din 1918-1919, Aurel Du-
mitrescu președintele uniunii foștilor luptători
din Gărzile Naționale și Ilie Colton, coman-
dantul legionar. Șirul cuvântărilor l-au încheiat
dl Horia Sima și dl general Ion Antonescu,
conducătorul Statului.

În cuvinte pline de însuflețire tinerească
și avânt, dl Horia Sima a arătat nădejdile în
dreptatea românească și biruința care va veni.
Sușletul românesc al Ardealului, care a dat a-
tâșta eroi și a suferit atâta, vestește această
biruință. A vorbit apoi dl general Antonescu,
arătând, frumos și cuminte, gândurile de care
trebuie să fie cuprins fiecare Român, în această
zi mare. Durerea mare pentru sfâșierea țării
nu trebuie să ne robească cu totul. Ea trebuie
să trezească în noi nădejdea pentru vremuri
mai bune și mai frumoase. Nu trebuie să des-
nădăjdulm, căci neamul nostru nu va pieri, ci
va birui. Noi ne-am născut aici, suntem cei
dintâi așezați aici și vom pleca cei din urmă.
Vom muri aici, fiindcă nu putem părăsi ceace

România va avea drep- turile ei

Joi, în săptămâna trecută s'a întors din
străinătate, dela Berlin, conducătorul statului
român dl general Ion Antonescu. La București
l-s'a făcut o primire frumoasă. În gară a fost
întâmpinat de lume multă, de legionari și de
membri guvernului, în frunte cu dl Horia Sima,
care l-a urat bun sosit. În cuvântul de răspuns,
dl general Antonescu a arătat că se întoarce
acasă cu încrederea poporului german și cu
încrederea Făhrelui. România va merge la
biruință! România va avea drepturile ei — a
mai spus dl general.

Politică nouă

Dl ministra de externe Mihail Sturdza a
făcut însemnate declarații cu privire la politica
pe care va urma-o România față de alte țări.
În primul rând — a spus dl Mihail Sturdza —
România merge alături de axă, adică alături

nu se poate părăsi. Nimic și nimic nu ne va
putea mișca din locul pe care suntem. Nici fur-
tunile nu ne vor cînti. În fața noastră viitorul
stă aspru și greu, dar plin de nădejde.

Noi am făcut tot ce am putut, pentru a
ne ușura durerile care ne-au lovit. Să avem
nădejde și răbdare că ne așteaptă un viitor
mai bun și că dreptatea noastră va învinge.
Acest viitor și această dreptate atârând însă și
de munca noastră, de faptele noastre. Cere a-
pot tuturor ascultare, jertfă și unire.

Stăruindu-se cuvântările, ascultate de po-
por cu mare evlavie, au urmat recepții în sala
Unirii. Au vorbit P. S. Aftenle, în numele bi-
sericii unite, protopopul Baba, în numele bis-
ericii ortodoxe și generalul Dumitrescu. Tuturor
le-a răspuns dl general Antonescu.

După recepții a urmat defilarea în plaja
Mihail Viteazul.

Ziua această mare din trecutul nostru a
fost prăznuită și în capitală și în alte orașe
din țară. În sușletul său a prăznuit-o fiecare
bun Român. Amintirea ceasurilor de mîne și
biruința dela 1 Dec. 1918 sunt un stăruitor în-
demn la muncă, jertfă și luptă, pentru a reface
tot ce am pierdut.

de Italia și Germania. Aceasta este semnul că
țara noastră își dă mai mult seama de adevăr
și se îndreaptă pe calea cea bună.

Afară de aceasta, politica țării noastre vrea
să se sprijine pe o armată bună și puternică.
În acest scop au fost chemați instructorii ger-
mani și de aceea se și fac pregătiri de întă-
rire a armatei.

În ce privește legăturile cu Rusia, țara
noastră dorește ca ele să fie bune și pașnice.
Ea vrea să lucreze în pace cu toți vecinii.

Hotărâri însemnate

Întorcându-se din Germania, dl general
Ion Antonescu a făcut într'o ședință a sfatului
miniștrilor dare de seamă despre ce a isprăvit
acolo.

Sfatul miniștrilor a luat apoi mai multe
măsurî însemnate cu privire la bunul mers al
lucrurilor în țară.

O înștiințare grozavă a președinției consiliului de miniștri

Președinția consiliului de miniștri a dat
următoarele înștiințări: În noaptea de 26-27
Noembrie cu ocazia desgrupării oșmentelor
dela Jilava, legionarii cari lucrau la aceasta au
pătruns în închisoare și au împușcat pe unii
dintre deșlanșii politici aflați acolo și socotii
ca autori principali ai crimelor săvârșite împo-
triva Căpitanului și a legionarilor, sub fostul
regim.

Generalul Antonescu, guvernul și Mișcarea
Legionară reprobă acest act (lucru).

Mai departe spune acest comunicat că
generalul Antonescu a pus la temelă guver-
nării sale gândul de lege și dreptate, iar miș-
carea legionară s'a alăturat acestui gând. Acela
cari se vor abate dela lege și dreptate vor fi
pedepsiți aspru.

O altă înștiințare spune că în ziua de 26
Noembrie fostul ministru Virgil Madgearu a
fost ridicat de către necunoscuți dela locuința
sa. La ora 15 (3 după masă) și jumătate cor-
pul său a fost găsit neînsuflețit în pădurea
Snagov, purtând arme de gloanțe de revolver.
În seara zilei de 27 Noembrie, profesorul Ni-
colae Iorga a fost ridicat de către necunoscuți
dela locuința sa dela Sinaia. Măsurile grabnice,
luate în cursul nopții de către autorități pentru

afliarea și eliberarea fostului prim-ministru, au rămas fără rezultat. În dimineața zilei de 28 Noembrie, Legiona de Jandarmi Prahova a găsit corpul neînșuflețit al profesorului Nicolae Iorga, în comuna Strejnic (jud. Prahova), străpuns de 6 gloanțe de revolver. Guvernul este în căutarea vinovaților cari vor fi pedepsiți așa cum cer legile de acum.

Inființarea pedepsei cu moartea

Printr'un decret-lege guvernul țării noastre a înființat pedeapsa cu moartea. Legea aceasta a și fost publicată în Monitorul Oficial. În această lege se prevăd pedepse foarte aspre pentru acela cari vatamă pe cineva libertatea sau proprietatea cuiva. Deasemenia se prescriu pedepse mai și pentru acela cari păgubesc avutul public.

Iată cuprinsul acestei legi: „Acela, care atinge libertatea individului ori domiciliul său, se pedepsește cu muncă silnică dela 5 la 20 de ani.

Acela care violează (vatamă) sau uzurpă (la pe nedrept) proprietatea, se pedepsește cu muncă silnică dela 5 la 10 ani.

Omorul cu premeditare (pregătit înainte) se pedepsește cu moartea.

Crima de delapidare (furt din avutul țării) până la suma de 50.000 lei se pedepsește cu muncă zilnică dela 5 la 8 ani; dela 50.000 Lei la un milion (1.000.000) Lei, cu muncă zilnică dela 10 la 26 ani, iar dacă suma sau valoarea delapidată (furată) este mai mare de un milion de lei, pedeapsa este moartea.

„Timp frumos“ în Balcani

Era să se strice rău vremea și în Balcani, adică mai bine zis era să se încurce ițele războiului și aici. Acum se spune că lucrurile s'au mai potolit și cerul s'a mai înseninat puțin.

Bulgarilor și Turcilor nu se gândeac încă sa tulbure apele păcii. Amândouă aceste țări au declarat că vor duce o politică de pace una față de cealaltă. Se credea apoi că focul se va aprinde între Bulgari și Sârbi, mai ales că

Bulgarilor su început să și dea gândurile pe față și să spună că lor ierabue Macedonia jugoslavă.

Au umbrit apoi alte vesti în legătură cu politica Bulgariei. Se spunea anume că regele bulgar ar fi pruit pe un trimis special al Rusiei și pe un trimis al Americii.

Deasemenia s'a vorbit că Anglia ar îndemna încontinuu pe Turci să intre în război, mai ales de când Italianii au început să se retragă din Grecia. Turcii cam stau însă pe gânduri, iar ministrul german von Papen bate în continuu drumul din Germania până în Turcia, semn că pune ceva la cale.

Ce mai pun la cale Americani și Englezii

Se știe că Anglia primește de o vreme încoace mari ajutoare în arme și vapoare, din America. După ce di Roosevelt a fost ales pentru a treia oră preșente al Americii, aceste ajutoare au fost sporite și mai mult. Pentru a duce războiul mai departe Englezii au mare lipsă de ajutorul Americii și mai ales de bani.

Au însă Americii o lege, ei li zic legea Johnson care oprește să se dea împrumuturi unei țări străine. Scriu gazetele că guvernul englez și american încearcă să schimbe această lege. Au fost apoi unele gazete englezești cari au cerut pe față intrarea Americii în război. De lucrul acesta nu sunt bucuroși însă bancherii americani, cari își văd primejdulite averile și câștigurile lor. Ei socotesc că li mai bine ca America să rămână pe pace și de acolo să trimită numai ajutoare Angliei.

Socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg

Grecii nu se lasă chiar așa de ușor bătuți cum credeau Italianii. Deși puțin la număr ei i-au colbăit rău pe Italiani. Deși puțin la număr ei i-au atârnat atara un țara lor. Mai mult, trupele grecești au intrat pe pământul Albaniei și au ocupat și acolo câteva orașe. Aceasta o spun știrile date de Greci și Englezii. Care-i adevărul curat, nu se știe. Un lucru este

sigur însă, că nici Italianii nu se prea laudă cu mari vitejii și spun că acum se retrag și se refac pentru a porni la atac. Recunosc și ei că socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg. Văd și ei că nu li pot face chiar așa de ușor piftie pe Greci, cum au crezut.

Lucruri însemnate la Berlin

După știrile venite din Germania, în săptămâna aceasta vor avea loc noi întâlniri politice, de o mare însemnătate.

Se spune că vor merge la Berlin di Laval, vice-președintele guvernului francez și di Svetkovic, președintele guvernului sârb.

Deasemenia vor merge, așa ca să nu lipsească și ei, ca Martie din post, și mai mulți bărbai de stat unguri.

Se crede că toate aceste întâlniri se fac în legătură cu noua ordine din Europa.

Războiul din Apue

Luptele dintre Englezi și Germanii merg tot așa ca mai înainte. Germanii spun că au bombardat necontent Anglia și că au făcut pagubă mare în orașele engleze.

Până acum nu s'a întâmplat însă nici o schimbare mai însemnată în mersul acestui război.

Prețurile maximale Nedreptatea făcută țărănilor prin ele

Guvernul a poruncit ca să se facă, în toată țara, prețuri maximale pentru toate ale mâncării. Porunca guvernului s'a și împlinit pretutindenea. În fiecare oraș s'a stabilit prețul bucatelor, legumelor, ouălor, păsărilor și poamelor.

Țărăni însă sunt foarte nemulțumiți și au toată dreptatea. Ei spun, și cu tot dreptul, că bucuroși vând tot ce au cu prețuri maximale și fixe, dar mai întâiu să se facă prețuri maximale și pentru ceace cumpără ei, și anume pentru: piele, talpă, bocanci, fier, giolgiu, ață, mașini agricole, năfrâmi, stofe, vase, cuie, ace și atâtea altele ce se cumpără din prăvălii.

Noi, cari stăm de 22 ani în slujba țărăni-

Foița „Unirii Poporului“

COLINDE

din colecția G. TODICA

Zori, zori, zori, dalbe surori,
nu grăbiți cu zorile:
Dumnezeu-i cu oile
pe fânașul jidovesc!
Nime'n lume nu-l vedea,
num'o fată de Jidov.

Nu să tacă
și să treacă:

ea la Jidovi-a alergat
și pe Jidovi i-a sculat.
Jidovii s'au mîniat
și de grab' au alergat
tot cu furci și cu topoare
pe Dumnezeu să-l omoare.
Ci Dumnezeu, ca un sfânt,
a trimis ploaie și vânt,
pe jidovi i-a doborât
cu bărbile la pământ.

*

Colo'n jos la lunca mică
Grele ploii că ne-or plouat
De luncile le-or rourat,
Roșu soare a răsărit,
Fete pene-or d'oblincit
Și la pene ne-or venit.
Vine una

Vin și două
Vine fata cea frumoasă,
Care-i cu cosița groasă,
Și'n cosița
Romoniță,
La chetoare
Ruje-floare
Și la brațe
Iarbă creată,
Iar la brâu
Un spic de grâu!

Noi cântăm și colindăm
Să fie de sănătate!

(Din Iclod, jud. Someș)

Măciuca baronului

Invățătură pentru aceia cari își împart
toată averea copiilor, încă fiind
în viață și sănătoși

de N. Lupu

În orașul Bologna din Italia, trăia pe vremuri un baron cu numele Giovanni (Ioan) Brambilla. Era foarte bogat și avea numai o fată, pe care o mărită tot cu un fiu de baron, așa ca să se împreune cu două baronii și două bogății.

Tinerii baroai o duceau bine și bătrânul Brambilla se bucura în inima sa, că pe unica fată ce-i rămase în viață dintre cei opt copii cu cari li dăruise bunul Dumnezeu, o vedea fericită. Atât fata cât și ginerele umblau în

jurul bătrânului, arătându-i atâta iubire, cum numai niște copii bine crescuți puteau să arate.

Văzând bătrânul, câtă dragoste li arată tinerii, se hotărî să le pună la numele lor toată averea, căci își zicea ei:

— Ei mă iubesc, iar eu încă li iubesc, căci numai pe ei li am. Să le fac deci și bucuria asta, adică să le pun toată averea la nume, ca să vadă că am încredere în ei. Ba poate că după ce vor vedea, cât sunt eu de bun cu ei, se vor îndemna și ei ca să fie și mai buni față de mine și astfel zilele mele la bătrânețe vor fi ca la Paradisul cel pământesc.

Așa făcu bătrânul. Tinerii, când auziră vestea aceasta, săriră în gâtul bătrânului, acoperindu-l cu sărutări; iar bătrânul baron vărsa și el lacrimi de bucurie, de bucuria lor. Merseră deci la notarul public și, tot ce avea baronul moșie, grădini, vii, fânașe, bani, dăruii tinerilor, neținându-și pentru el nimic, căci doară își zicea: — Eu, cu fata și cu ginerele meu, una suntem. Ce are unul, are și cealalt. Fata mea e bine crescută, și are într'adevăr inimă de baroneasă..

A mers așa vre o doi-trei ani, adică până când se născuse cel dintâi copil al baronesei. De aci înainte, dragostea lor începu să se răcească, iar bătrânul să ducă lipsă, mai de unu, mai de alta. I se învechise paltonul cel de iarnă, și când zise fetei să-i cumpere altul, acea făcu o mutră acră, apoi li zise: — Mai poartă-l și așa, că doară nu ești june.

Dar bine, draga tatii — li zise bătrânul, — mă răd omenii, că doară unui baron atât de

lor noștri, cari cunoaștem toate grijile și necazurile lor, îi rugăm pe cei dela conducere, să oprească, pe o cale oarecare, ridicarea de prețuri a mărfurilor pe cari le cumpără țărani, și vor vedea că țărani vor vinde tot ce au de vânzare pe prețuri mult mai mici decât până acum. Iară poliția nu va mai avea de lucru prin cele târguri.

Inmormântarea osemintelor Căpitanului CORNELIU ZELEA CODREANU

În zilele trecute s'au făcut la închisoarea Jilava mari săpături pentru aflarea și desgroaparea osemintelor Căpitanului Corneliu Zelea Codreanu și a celor 13 legionari uciși împreună cu el. În vremurile de prigoană ale stăpânirii trecute ei au fost uciși și aruncați într'o groapă comună, într'un colț îndepărtat din curtea închisorii Jilava.

A fost greu până s'a dat de trupurile lor și tot așa de greu a fost ca să-i desgroape. Stăpânirea de atunci a lăsat ca groapa cu trupurile celor 14 legionari uciși să fie acoperită cu o placă groasă de ciment, care numai cu mare greutate a putut fi spartă.

După ce au fost scoase la lumina zilei, osemintele celor uciși au fost așezate în 14 sicrie și mutate la Casa Verde.

Zilele cari au urmat după această descoperire au fost zile de jale și durere pe țara întregă. S'au tras clopotele în toate bisericile și preoții au făcut rugăciuni și slujbe de pomenire pentru odihna sufletelor celor morți.

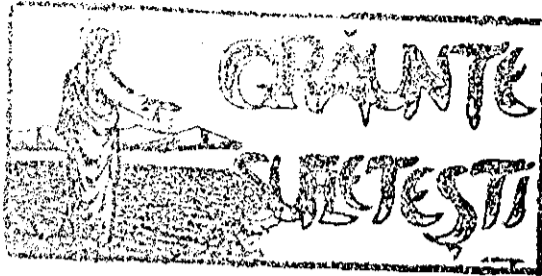
La Blaj s'a slujit un parastas în biserica catedrală, fiind de față P. S. Dr. Vasile Aftenie, membrii capitolului, autoritățile, profesorii și elevii școlilor.

Inmormântarea s'a făcut sâmbătă, în 30 Noembrie. Nenumărați preoți, popor și legionari în cămeși verzi au urmat sicriile cu osemintele, la locul de veci.

Au fost de față la această tristă și mișcătoare ceremonie și reprezentanți de ai Germaniei, Italiei, Spaniei și a tuturor țărilor prietene.

Pe drum lumea mișcată până la lacrimi

plângea și arunca fiori în calea sicriilor. Înainte de a fi coborite în mormânt, în fața osemintelor Căpitanului și a celor cari au pierit așa de năpraznic pentru biruința gândului legionar, toți legionarii cari au fost de față au făcut un legământ de a păstra până la sfârșit legile Căpitanului.

Oprirea sâmbriei servitorilor și muncitorilor

Iată ce ne spune Sfânta Scriptură în privința aceasta: „Iată, plata lucrătorilor care au secerat țărinile voastre, plata oprită de voi, strigă: și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului Savaot!” (Iacob 5, 4). „Să nu asuprești pe deaproapele tău și să nu-l jăcmănești; sâmbria sâmbriașului să nu măie până a doua zi în mâna ta” (III. Moise 19, 13). „Să nu asuprești pe sâmbriașul sărac și pe cel obișnuit din frații sau din străinii cari locuiesc în așezările din țara ta. Dă-i sâmbria lui în fiecare zi și soarele să nu asfințască peste el, căci este sărman și el duce dor de ea, altfel el începe să strige către Domnul împotriva ta și tu ai rămânea împovărat de păcate” (V. Moise 24, 14—15). „Cine aduce jertfă stoarsă din puștinul săracilor este ca și cum ar junghia pe fiu sub ochii tatălui. Pânea goală este viața săracilor; cine le-o ia dela gură, este ucigaș de oameni. Ucligașul aproapelui său este celce și la hrana trebuitoare și vărsător de sânge este celce oprește sâmbria argatului” (Eclesiasticul 34, 20—22). „Nu opri sâmbria lucrătorului tău, ci dă-l-o îndată” (Tobit 4, 14). „Și volu veni la voi, ca să vă judec și volu fi martor grabnic împotriva celor care asupresc pe sim-

briaș, pe văduvă și pe orfan, împilează pe cel străin și nu se tem de mine — zice Domnul Savaot” (Malahie 3, 5).

Au reprodus aproape tot ce se află în sf. Scriptură despre acest păcat strigător la ceruri, ca cetitorii să vadă, cât de mare păcat este oprirea sâmbriei servitorilor și muncitorilor.

Acest păcat îl fac foarte mulți dintre țărani noștri, mai ales cei bogăți, cari nu se mai satură nici cum de avere. Unor servitori și muncitori ei le rețin din leafă anumită parte din sâmbrie, fiindcă nu ar fi fost destul de harnici, ba că le-au făcut cutare și cutare pagubă și că le-ar fi făcut lucrurile întors, și așa mai departe. Premândă apoi le-o dau din bucatele cele mai rele, bocancii îi cantă cel mai ieftin și cel mai rău, cioarecii din lăna cea mai slabă, cămeșile din pânza cea mai rea. Alții le dau hrana cea mai rea și mai puțin nutritivă, plata le-o plătesc cu mari întârzieri și fac tot ce le stă în putință ca să le facă viața cât mai grea și cât mai neplăcută. Mai sunt apoi și de acela cari îi dau afară din slujbă tocmai când e mai greu de căutat alt stăpân, cu un cuvânt fac tot ce pot ca să-l neajăască.

Pe toți aceștia îi va pedepsi aspru Dumnezeu, așa cum ne și făgăduiește Domnul: „Și volu veni la voi, ca să vă judec, și volu fi martor grabnic împotriva celor ce asupresc pe sâmbriaș, pe văduvă și pe orfan, împilează pe cel străin și nu se tem de mine — zice Domnul”.

Părintele Iuliu

A apărut

A apărut

„Calendarul dela Blaj” pe 1941

care este cel mai frumos și mai ieftin calendar popular. Pe lângă partea calendaristică, cu arătarea mersului vremurilor, a posturilor și ajunurilor, calendarul mai cuprinde o mulțime de lucruri folositoare și plăcute. Are un îndreptar tipiconal bisericesc, unde este arătată rânduiala slujbelor pe fiecare duminică și sărbătoare, catalogul alfabetic al tuturor sfinților ce se prăznuiesc peste an, așa că de acest calendar nu se va putea lipsi nici un preot sau cantor. Mai cuprinde o mulțime de articoli religioși și literari, povestiri frumoase, glume, lucruri și minunății de tot felul de pe fața pământului, poezii și chipuri frumoase, iar la urmă târgurile din Ardeal și Banat.

În acest an de mare scumpete, prețul calendarului este foarte mic, așa că-l poate avea orișicine. La redacția gazetei și în librării se vinde cu 15 Lei. Cine cere mai mult de 10 exemplare, acasă la redacția gazetei, le primește cu o reducere de 20%, adică cu 12 lei exemplarul.

Trimis prin post, un calendar costă 18 lei, adică 15 lei prețul calendarului + 3 lei speșele postale. Pentru 2 calendare speșele postale sunt de 5 lei, pentru 3 calendare 6 lei, pentru 4 calendare 8 lei, pentru 5 calendare 10 lei.

Cine comandă 10 exemplare, plătește 150 Lei și primește calendarele acasă cu posta plătită de noi. Cine comandă 20 exemplare, trimite 300 Lei și primește acasă calendarele cu posta plătită de noi și un calendar gratuit. Cine comandă 30 exemplare, ne trimite 450 Lei și primește calendarele acasă cu posta plătită de

bogat cum am fost eu, nu-i șade bine să umble cu hainele tocite și unșuroase, ca să se scârbească cineva șezând lângă mine.

— Mai gezi acasă și nu mai umbra atâta prietere oameni, că ai umblat destul de când ești... îi zise fata, ducându-se de lângă el, și lăsându-l singur.

— Așa stă treaba? — După ce eu mi-am arătat toată iubirea față de voi și v'am dat toată șgonșeala mea, a părinților și a strămoșilor mei, voi îmi veniți cu sfaturi poruncitoare ca să stau acasă și să nu mai umblu printre oameni? M'am făcut mort, iar voi ați vrea să mă așezați de acum în copârșca? Ce va fi de mine când voi mai fi și bolnav și voi tot poști, mai una, mai alta? Vai de capul meu! Rău am făcut că le-am dat ce am avut, încrezându-mă în bunătatea fetei mele. Am uitat că ea a fost a mea numai până a fost mică și până a fost nemăritată. Acum nu mai e a mea, ci e a bărbatului ei.

Li-se pare că eu le stau în cale, și ar vrea să se scape mai curând de mine, ca să nu mi mai dea și mie bucățica de pâine; și să nu le mai ocup locul în casele cari au fost ale mele. Și bătrânul baron începu să plângă cu lacrimi amare.

De aci înainte merse tot mai rău. Bătrânul muștra din când în când nerecunoștința fetei și a ginerelui, iar aceia începură a-i arunca, fără nici o milă, vorbe grele, și începură a-i chiar micșora porția de mâncare. Nu mai aședeau vin la masă, cu toate că viile le sădise

el; nu-i mai dară cafea, zicând că zohărul e scump. Ba, auzind servitorii vorbele tinerilor, începură și ei a-și bate joc de bătrân și a nu-l mai respecta. Dacă muștra pe vre-o servitoare, îndată venea fata și sărea cu gura la el, zicându-i că n'are să poruncească servitoarei, că nu ei o plătește... și alte de felul acesta. În odaia bătrânului, de acum nu mai mătura nimenca. Hainele i le spălau numai de mântuială, iar bietul bătrân începu să simtă frigul și foamea, căci pe el nu-l mai lăseau la masă cu ei, ci mâncarea i-o ducea o slujnică în odaia lui, de multe ori rece și sleită, așa încât n'o putea mânca.

Cui era să se plângă bietul baron ajuns sărac pentru bunătatea inimei sale și pentru încrederea în bunătatea fetei și a ginerelui său? Nu departe de oraș era o mănăstire cu călugări, și bătrânul merse acolo ca să se spovedească și să-și spună necazurile, mai ușurându-și sufletul.

Egumenul mănăstirii — un om pe cât de cucernic, pe atâta de cuminte și înțelept, — îi zise:

— Nu mai zice fetei nimic, ci începe și Dumnezeu a lucra ca și cum ai ascunde ceva de ea. Când vine în odaia D Tale, ia te că încui repede un dulap, sau cutia mesei, ca prin asta să o îndemni să te spioneze. Când te vei convinge că te spionează, atunci vino la mine, ca să-ți mai spun ce să faci.

(Va urma)

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Abonamentele pentru străinătate. suntem nevoiți a le ridica, începând cu 1 Octombrie 1940, dela 300 la 400 Lei. Aceasta o facem, fiindcă s'a scumpit foarte mult poșta pentru străinătate.

Părăstas pentru Ion Micu Moldovan în catedrala din Blaj. Sâmbătă în 30 Noembrie, îndată după sf. liturgie de dimineața, s'a slujit, în catedrala din Blaj, un părăstas pentru Ion Micu Moldovan, dela a cărui moarte s'au împlinit în toamna aceasta 25 ani. Ion Micu Moldovan a fost prepozit capitar, vicar general, membru al Academiei Române, președinte al „Astrei”, mare învățat și îndrumător al neamului. Părăstasul a fost dat drept recunoștință de păr. protoșop Ioan Simu dela Sebeș, pe care el l-a crescut. La părăstas au luat parte toți nepoții din Blaj ai răposatului.

Domnul General Antonescu în vizită la Vatican. Revista „Raiul Copiilor” din București publică, în numărul său 22 din 1 Decembrie 1940, o frumoasă fotografie despre vizita la Vatican a Domnului General Ion Antonescu. Noi recomandăm tuturor cetitorilor noștri această revistă scrisă anume pentru copii, care e foarte ieftină, abia 60 Lei la an, și se poate comanda dela București 2, Strada General Berthelot Nr 56.

Grija cărții creștine. În „Sionul Românesc”, foaia oficială a Diecezei Lugojului, din 15 Noembrie 1940, Nr. 22, aflăm un articol iscălit de I. P., în care se îndeamnă preoții la răspândirea cărțicelor bune între popor. Bine ar fi dacă și-ar avea roade cât mai îmbelșugate acest articol!

Averile rămase în Ardealul ocupat de Unguri. În ziua de 24 Noembrie s'a ținut la Sibiu o mare consfătuire a refugiaților ardeleni, la care au luat parte o mulțime de refugiați ardeleni, în frunte cu dl Dr. Iuliu Maniu. Consfătuirea a prezidat-o dl notar public Dr. Ioan Cosma. S'au adus acolo mai multe hotărâri de mare însemnătate și s'a ales un comitet constătat din 26 membrii, în frunte cu dl Dr. Iuliu Hașegan profesor universitar Sibiu și cu dl Dr. Ioan Cosma notar public Sibiu.

A murit un gazetar plugar din Banat. De curând a murit, în comuna Vrani din Banat, țărănul Ilie Crăciunel, care a scos la Oravița, trei luni de-a rândul (Octombrie—Decembrie 1919), gazeta „Țărănul”. Gazeta aceasta a fost scoasă pe cheltuiala țărănului Nicolae Vucu Secășanu. Dar țărănii n'au sprijinit-o și gazeta a pierit, ca atâtea altele, spre paguba țărănimii, Ilie Crăciunel a scris și mai multe poezii frumoase. În veci pomenirea lui!

noi și trei calendare gratuit. Cine comandă 40 exemplare, ne va trimite 600 Lei le primește acasă cu posta plătită de noi și primește încă 4 calendare gratuit. Cine comandă 50 exemplare ne trimite 750 Lei, le primește acasă cu posta plătită de noi și mai primește și 5 calendare gratuit.

Cumpărătorii cari vreau să se bucure de reducerea de 20%, vor trebui să plătească ei speșele postale, cari sunt:

Pentru 10 exemplare 20 lei, pentru 20 calendare 25 lei, pentru 30 calendare 30 lei, pentru 40 calendare 35 lei, pentru 50 calendare 40 lei, pentru 60 calendare 45 lei, pentru 70 calendare 50 lei, pentru 80 calendare 55 lei, pentru 90 calendare 60 lei, pentru 100 calendare 65 lei.

Cititorii cari vor trimite până la 1 Ianuarie 1941 abonamentul la gazeta pe 1940, sau vor face abonament nou la gazeta pe un an de zile, primesc acest frumos calendar gratuit, cu posta plătită de noi.

După 1 Ianuarie 1941 acest favor nu credem să-l putem face, fiindcă până atunci, de regulă, se vând toate calendarele.

Un judecător moare judecând. Procurorul Constantin Albescu, de 86 ani, se afla în plină sedință. la Curtea de Apel din Brașov, când deodată i-s'a făcut rău și a căzut mort pe masă. Lumea, care se afla în sala de judecată, a rămas foarte mișcată de această moarte năpraznică.

A murit și Roademere. Știri sosite din Londra anunță că marele prieten al Ungurilor, Lordul englez Rothermere sau cum îi ziceam noi Românii Roademere, a murit, în vârstă de 70 de ani, pe una din insulele Bermude, nu departe de New-York. A fost mare proprietar de ziare, mare prieten al Ungurilor și dușman al nostru, pe nedreptul.

Nici o zi de pace. Intrebat, de un deputat englez, dacă ar primi, ca măcar în sărbătorile Crăciunului, să înceteze luptele, dl Churchill a răspuns că nu se învoiește. Răspunsul dlui Churchill a făcut valvă mare în lumea engleză, care caută să-i lutelească în fel și chip. Războiul își are legile lui neinduplecate și trebuie dus cu toată puterea și hotărârea.

Mobilizarea pe loc pentru muncile plugărești. Cererea de mobilizare pe loc pentru muncile plugărești se înaintează prin Camera de Agricultură a județului, unde se află pământul pe care se lucrează. Aceia cari vreau să-și înainteze astfel de cereri nu le vor mai trimite ministerului, ci le vor trimite numai la Camera de Agricultură din județul lor.

Mari revărsări de apă în Jugoslavia. Anul acesta, care se apropie de sfârșit, a fost un an greu, și de mari nenorociri pentru toate țările. Acolo unde nu a fost război, au venit alte lovituri cari adus jale și lacrimi între oameni. Se spune că acum, în Jugoslavia, sunt mari revărsări de apă, cum nu s'a mai pomenit de mult. Au fost acoperite peste 40 sate și un număr de 40.000 de oameni au fost puși pe drumuri de spele pustitoare. În multe părți au fost înoroite și acoperite cu apă, pe mari întinderi, drumurile și căile ferate. Primejdia n'a trecut, când scriem noi aceste rânduri, deoarece apele mârle de ploaie cresc încontinuu. Pagucele sunt foarte mari. În multe părți au fost nimicite în întregime sămănăturile facute în toamna aceasta. Armata a fost chemată în ajutorul oamenilor nenorociți și săraciți de ape. Să nu fie oare acestea tot semn, ca să ne întorcem la Dumnezeu?

O căldare cu aur și scumpeturi îngropată în casa unei turcoalce. În satul Culiugiu din Dobrogea, trimișii stăpânirii au găsit în casa turcoalcei, Mahiza Mamut o căldare plină cu aur și scumpeturi. Căldarea a fost îngropată în mijlocul casei și nimeni nu bănuia că turcoalca Mahiza Mamut este așa de bogată. Un bulgar din sat a aflat de averea pe care femeia aceasta o ținea ascunsă în pământ. A spus apoi încă unui consătean de al său și amândoi și-au pus în gând să fure căldarea cu scumpeturile. Vorba odată ieșită în lume s'a răsunat mai departe și de ea a aflat și stăpânirea, care și-a trimis oamenii ei să caute după scumpeturi. Facându-se săpături, s'a aflat în casa turcoalcei o căldare cu bani de aur și podoabe de aur și argint în valoare de două milioane lei. Stăpâna aurului a fost arestată și ea, pentru a descoperi de unde are atâtea avere.

† **Ilie Ivan.** Joi în 21 Noembrie a murit la Măcăsasa, în vârstă de 80 ani, vechiul nostru cetitor Ilie Ivan, administrator pensionar a moșiei fondului Bazilitan din Bucurdea Grănoasă. Îi depășea 4 fete și 4 gineri. Înormântarea s'a făcut sâmbătă în 23 Noembrie. A fost un țărăn de seamă și un foarte zelos cetitor al gazetei noastre. Facă-i Dumnezeu partea cu dreptii!

Tipografie nouă la Blaj. Dl Miron Roșu, fost conducător al mașinilor din tipografia din Blaj, și-a mutat tipografia pe care a avut-o la Ciuj în casa dănej Emil Oitean din Blaj. Îi dorim tot binele.

Poșta gazetei

Nr. 2946 **Dușa Nic.** Gazeta D-Voastră a fost sistată din eroare, dela 1 Iunie până la 1 Decembrie 1940. V'am trimis toți numerii lipsă, iar de acum va merge regulat.

Nr. 6107 **Mihail Nahrabetzki.** Sunteți dator pe 1938 Lei 25, iar pe 1939 Lei 120. Despre „Vitalka” nu avem nici o cunoștință. Agentul care ne-a trimis reclama, ne-a înșelat și pe noi.

Nr. 7103 **Alexandru Jurcan.** De aici încolo fiind abonat singur, plătiți drept abonament 150 Lei

Nr. 98 **Pop Vasile.** Sunteți dator pe 1940 Lei 90. Na. 6244 **M. Mureșan.** Am primit banii. Ați achitat și pe 1941 Lei 100.

Nr. 7108 **Moise Drăghiciu.** La cele două cărți poștale din 5 și 25 Noembrie răspundem că cei 38 Lei trimiși în 30 Septembrie 1940 nu i-am primit. Reclamați-i la poștă. Gazeta va merge începând cu 1 Decembrie 1940.

Tipografia Seminarului Blaj

Primăria Orașului de Reședință BIAJ
No. 3264/1940.

Concurs

În conformitate cu dispozițiunile Art. 61 din Codul Funcționarilor Publici, publicăm concurs pentru ocuparea postului nou înființat de secretar orașenească la această Primărie.

Postul de secretar (șef de serviciu cl. II) este încadrat în grupa și tipul de salarizare A, tipul 15, No. 24.

Condițiunile de admitere sunt cele prevăzute la Art. 3, 57 și 58 din Codul Funcționarilor Publici.

Cei care ocupă în prezent vre-o funcțiune publică, își vor înainta cererea și actele prin autoritatea respectivă.

Cererile însoțite de toate actele necesare se primesc până în ziua de 15 Decembrie 1940.

Blaj, la 26 Noembrie 1940.

Primar:

Isaia Cristian
167 (1-1)

Secretar:

Corneliu Pasca

Judecătoria mixtă Blaj, secția cf.

Nr. 6-1940 cf.

Extras din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următorul Prodan Dumitru contra următorului Cristea Nicolae.

Judecătoria a ordonat licitațiune execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Roșia de Secaș circumscriptă a Judecătoriei mixte Blaj, cuprinse în Cf. a comunei Roșia de Secaș. Nr. coalei Cf. 169 de ordine A. 2 ord. 814/1 top. cu preț de strigare 8250 lei, A. 3 ord. 1153/1 top. cu preț de strigare 825 lei, A + 4 ord. 8.4/2 top. cu preț de strigare 600 lei. A + 5 ord. din pășunatu comun 228/627016 părți cu preț de strigare 125 lei. Fi. No. 196 A + 23 ord. 1013/2 top. cu preț de strigare 1500 Lei pentru încasarea creanței de 8054 lei capital redus conf. conv.

Licitațiunea se va ține în ziua de 20, luna Decembrie, anul 1940, ora 3 d m.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât două treimi din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție scotite după cursul fixat în art. 42 legea LX, 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea. Judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX, 1881; art. 21 legea XI, 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întreprindă imediat garanția-fixată conf. procentuală prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit, (art. 25 XLI, 1908).

Blaj 12 August 1940.

ss. Dr. DOROGA
judecător;
168 (1-1)

ss. ARTUR BERAN
Dir. cf.

BANCA „PATRIA” S. A. BLAJ

AVIZ

Se aduce la cunoștința tuturor posesorilor de *libele de depunere* anterioare legii conversiunii datoriilor din 1934, să se prezinte la sediul nostru, în orice zi de lucru, în orele de serviciu, pentru *ridicarea depunerilor reduse* conform aranjamentului, sau *preschimbarea libelelor vechi* — fără dobândă — cu altele noi, purtătoare de dobândă.

Cei cari nu se vor prezenta cu libelele pentru achitare, pierd dreptul de a mai reclama depunerea rămasă, într-o singură plată, urmând a li-se plăti anuitățile stabilite în aranjamentul din 1935.

„PATRIA”

instituit de credit și economii
s. a. Blaj

166 (1-1)

ÎNȘTIINȚARE

În ziua de 25 s'a pierdut o geantă cu acte oficiale între Blaj-Vidrasău. Gășitorul să comunice lui Virgil Moldovan refugiat din Tg. Mureș, subinginer la Serviciul Tehnic Blaj, sau Primăriei Comunale. Ca recompensă primește 500 Lei.

Dni Preoți să binevoiască a comunica credincioșilor.

166 (1-1)